

„Srečna zaročenka sem“

pravi razumna Mica. „Zmeraj bom mladostno izgledala, ker RADION prevzema mesto mene najtežje delo v hiši in sicer pranje perila. RADION pere sam in

varuje perilo!“

je proti konsumentom, dokazuje tudi še to, da so za soboto sklicali zopet anketo, na katero po socialističnega občinskega svetnika niso povabili, kakšno odkrite besede in pa, da bi se stališe te ankete ne objasnili pravim interesentom konsumentom.

Naglašamo, da je bila dolžnost delavskega zastopnika in drugih udeleževcev ankete, da povedo javnosti, kakšno naziranje vlada v občinski upravi in kako se spletari proti omiljenju dragine tam, kjer bi se morali varovati interesi ljubljanskih konsumentov. Kdor ne bi razkril tega zakulisnega delovanja, bi bil izdajca interesov svojih volilcev.

To dejstvo smo morali ugotoviti, ker vlada sedaj na magistratu klero-demokratska koaliciona, ki je v tem vprašanju popolnoma edina.

Protestni shod v soboto zvečer, ki je bil sicer sklican ob neugodnem času, je bil dobro obiskan. Poročevalec s. Likar je v svojem govoru objasniti položaj v poljudnem govoru in apeliral na solidarnost konsumentov v boju za ureditev razmer na ljubljanskem trgu.

S. Ajdiškova je pozdravila shod v imenu organiziranih žena in deklet ter naglašala težki položaj žene matere, gospodinje, ki trpi silne muke in skrbi, ker so delavske plače slabe na eni strani, in velika draginja

na drugi strani. Žal, da je žena še danes preveč sužnja kapitalističnih razmer. Toda tudi žena se mora otresti kapitalističnega varušta ter stopiti na plan, v boj. Prepričana sem, da bo žena to storila.

Zborovalci so nato sprejeli soglasno naslednjo resolucijo:

»Protestni shod ljubljanskih konsumentov, vršeč se v soboto, dne 15. septembra 1928, v veliki dvorani Mestnega doma v Ljubljani sklene:

1. Predvsem je odpraviti in prepovedati na trgu in v območju občine prekupčevanje blaga med producenti in prekupci, ki ustanavlja nekak monopol za navijanje cen ter s tem oškoduje solidne producente in ob enem konsumente s horendnimi prodajnimi cenami.

2. V ta namen mora občina producentov s kmetov in iz ljubljanskih predmestij dati ugodnosti s tem, da jih oprosti od tržnih pristojbin, organizira in olajša dotok blaga na trg v smislu najmoderneje pre-

skrbe prebivalstva z življenskimi potrebščinami.

3. Občina mora osnovati lastne občinske preskrbovalnice, zlasti za mleko in meso.

4. Občina mora vršiti najstrožjo kontrolo v higienskem oziru, kakor tudi nad ceno in kvaliteto blaga.

6. Občina naj takoj upostavi poseben odsek, ki naj izdelala predloge za izvršitev teh sklepov. V odsek naj imenuje svoje zastopnike politične skupine v občinskem svetu in občini.

7. Konsumenti izjavljajo, da bodo vstrajali v boju za te zahteve do izvedbe. Resolucija se je predložila ljubljanski občini in velikemu županu ljubljanske oblasti.

Zasledovali bomo, kako bo ljubljanska občina reševala to vprašanje. Občinski svet naj se zaveda, da so zahteve gospodinj in konsumentov opravljene in se ti ne bi dali varati z nikakršnimi gestami prevare in zakulisnih kupcij.

Rokovnjaštvo v dejanjih in politiki.

Umor v Ljubljani, ki so ga izvršili ali iz maščevanja ali iz strahu pred izdajo ljudje, ki so se senčili v »okrilju Orjuna«, je postal prava senzacija. Klerikalnim politikom je ta dogodek dobro došla kost, ki jo glodajo in dokazujejo, kakšne barabe so — demokrati. Demokrati seveda se izvijajo, kokar otrok, ki se ne zna braniti, če ga primeš za ušesa.

Zločine, goljufije, umore in vso grdobijo, ki so jo zločinci ugajali, izrablja sedaj brezsrčno v politične namene slovenska klerikalna stranka, ki danes sicer sedi v vladi, ali je veliko vprašanje, če bo vse grozovite dogodke dala ugotoviti in končno statuirati eksempl, da ji je res za to, da se napravi konec razbojništvu.

Velika je vrsta zločinov, prevar in ne vemo kaj še vse. Ali en zločin je za delavstvo najbolj važen. Ta je

umor rudarja Fakina v Trbovljah.

Tudi ob umoru rudarja s. Fakina v Trbovljah je klerikalno časopisje izrabljalo zločinski umor v čisto politične namene. Vedeli so za vse podrobnosti o omoru, kakor so trdili. Toda, niso se uprli, ko je

preiskava zaspala. Ze pozneje so bili klerikalci v vladi in sedaj so v njej že nekaj mesecev, toda za umor Fakina se niso zmenili, čeprav so vedeli, kdo je morilec, kdo ga je napajal pred umorom s kropom, kdo je ukazal, da se ga naj ustrelji, kdo je izjavljal, da naj se reže jermena z njegja. Vse to ste vedeli, pravite, toda izrabili ste umor samo politično, niste pa ničesar konkretnega ukrenili, da se zločince obsodi, da se taki in podobni zločini v bodoče preprečijo.

Ako bi bila državna uprava insistirala, da bi se bil trboveljski zločin razčistil in krivci poklicali na odgovornost, bi bili odpadli vsi poznejši zločini, vse poznejše goljufije teh elementov. Tako pa so politične stranke samo izrabljale delavske kri, ki je tekla takrat, ko so zločinci naravnost izzivali in trdili, da grede nalašč v Trbovlje, kjer bohejo pokazali svoj pogum v samih Trbovljah, kjer so — delavci.

Dejanja dokazujejo, da je vse kričanje klerikalcev čisto preprosta demagogija, ki izrablja nedolžno kri umorjenega delavca v politično eksploatacijske namene.

Nič drugega ni na vsem kričanju.

Dnevne novice.

Mussolini velikemu čelniku Marku.

Prav v srce se mi smiliš! A čemu v mene siliš? Jaz ti pomagati ne morem, dragi moj! Čeprav je vroča kaša. Naj ti bo tečna paša. Kar skuhal si, pospravi sam v želodec svoj!

Imam sam dosti posla. me 'čejo imet' za osla rojaki, ki so srečno mi čez mejo ušli. Moj kmetič je brez grunta, se delavec mi punta, me vsako noč iz spanja težka skrb budi.

Zogu, moj kolega, se s pufo vedno krega; koštruni ti albanski bodo res predragi. Jaz sem se zaletel, rad Jadran bi imel, al' kaj, ko ne parirajo ti trmoglavi vrugi.

Te težka vest mori? Nič meni lažje ni: požig, umor in ječe reže se mi naproti. Grenita ti spomin tvoj Peric in Fakin? Mene pa preganja mrtvi Matteotti!

Ti smiliš se mi res da zašel v tak si ples; počasi a sigurno meljejo nam božji mlini.

Kar skuhal si, pojej, ne upaj več odslej, da ti pomagal bo, tvoj družo. Mussolini!

O padcu Koroševne vlade, listi zopet pišejo kar na debelo. Pišejo v prvi vrsti opozicijski listi, srbski radikalski listi pa se jeze na dr. Korošča in Vukičevića. Sew je le del radikalov, ki so nezadovoljni, če, da je treba doseči sporazum z opozicijo. Položaj je torej zapleten in nejasen, ki pa prej govori za to, da sedanja vlada nima bodočnosti, čeprav se šopiri, vlada s policijo in žandarmerijo, kakor trdijo srbski listi, vodi partizansko politiko, ki jo občuti tudi v Sloveniji uradništvo, občine in delavstvo v delavsko-varstvenih institucijah. Mi tudi od sporazuma med Hrvatmi in Srbi ne pričakujemo ničesar, ker, dokler bo sistem vladanja tak, kakršen je, se ne more razviti nič dobrega. Za sedaj pa so na mestu edino nove svobodne volitve v narodno skupščino.

Venizoske obišče Beograd. Grški ministrski predsednik bo potoval v Rim, Pariz in Beograd. Obisk v Beogradu je v zvezi z razširjenjem prostega pristanišča Jugoslavije v Solunu. Jugoslavija dobi tudi znižane tarife na železnici Zevželi—Solun in še druge ugodnosti. Istotako hoče Grčija ob tej priliki urediti narodno manjšinsko vpra-

LEO SILA:

Človek mrtvaških lobanj.

Kronika raztrganih duš. 47

Leonu se je hotelo samote. Zato se je poslovil. Sepavec mu je dejal: »Na svidenje!«

Ze cel teden je preteklo od tiste noči, ko sta se Toni in Januš brez njega napotila v zakotno ulico. Januš je sedaj vesel, živ in razposajen. Pravi, da bo še šel, da mu prija in da je sedaj zdrav. Rešil se je vseh tistih sanj, iz katerih se sedaj norčuje in posmehuje.

Leo ne more tega. Vsak dan sreča Sonjo. Včasih celo večkrat. Pozdravita se in si pogledata v oči. Nekaj daljnega, globoko zakopanega je potopljeno v njenih. Leo misli, Leo hrepeni . . . Vsa odločnost, vsi sklepi iz početnic se podirajo v njem kot ladje ob orkanih . . . Kam to pelje? se vprašuje vsak večer, ko sloni ob oknu in gleda iz tretjega nadstropja po ulici navzgor. Tam brli plinska svetilka in tam čez cesto — tam je Sonja. . .

V parku sta se srečala. Maksim je prišel iz gozdne aleje, Leo se je šetal ob ribniku.

»Kaj pa ti tukaj?« ga je nekam veselo nagoovoril Maksim. In Leo mu je povedal.

»Ali si ti že kedaj mislil na boga? Mislim tako, da si podvomil o njem.«

»Za boga svetega, s kakimi mislimi se vendar ukvarjaš! Neumnost! Tudi jaz sem se že mučil zaradi tega. Povprašal sem dr. Kramerja in dr. Klinca. Toda to so profesorji. Ničesar ne vedo

povedati kot samo: bog je in gotova stvar. Dvomit se ne sme. Kdor misli drugače, je idiot, antikrist, nepošten in vsega vrača ti obesijo na vrat. Jaz ne verujem ničesar več. Zakaj si pogledal tako na debelo? Kratkoma: ne verujem več v nič. V nobenega profesorja, v nobenega boga in v nobenega človeka . . .«

Postala sta sredi pota. »Kaj se je zgodilo s teboj?«

»Nič posebnega. Neumen sem bil kot noč, sedaj pa se mi je vendar zjasnilo. Izgubil sem vero v mladost, ki so mi jo vodili duhovniki, zaveroval sem za nekaj časa v naprednjaštvo, v svobodnost duha in v vse tiste stvari, ki sem jih prej poznal samo od daleč. Zato sem veroval v nje. Tega si ne odpustim. Iz ene močvare se stopal v drugo. Profesor Novak pa je bil moj vodnik. On se samo privatno zanima za politiko. Samo privatno te pošlje k odvetniku dr. Mahkoti po ponižni dar, da jim prodaš dušo in glavo, kot si jo prodajal prej drugim. In danes sem se sprostil. Ti ne poznaš tega občutka, e, Ti si tudi med njimi. Saj res! Ti in Vidmar skrbita, da bi »Človek mrtvaških lobanj« prišel pod kuratelo gospoda profesorja Novaka, to se pravi — pod naprednjake. Haha! za kako stvar se žrtvuješ. Imaš bodočnost! Sicer pa Ti nisi lačen. Ti imaš denar . . .«

Leo ga je prekinil. »Kaj vendar govoriš? Jaz nisem z nikomur govoril o klubu.«

»Potem pa še bodo govorili s teboj. Glej, da se boš boljše odrezal, kot sem se jaz. Ali veš, kaj sem skuhal v zadnjih dneh v svoji glavi in danes izvršil? Profesor Novak mi je po dr. Mahkoti po-

nudil izdatno pomoč, če hitro skočim v vse napredne organizacije. Jaz pa sem počasen, kmečki človek, ki se mu ne mudi tako in sem danes vprašal dr. Mahkoto, če je poleg advokature še — trgovec. Vrgel me je na cesto in je šel na rendezvous. Ti, nekaj kolosalnega je v tem. Po različnih potih sva šla in kljub temu sva se z daleka srečala tam zadaj, za Kalvarijo. Šel sem, da si ohladim glavo in sem si jo tudi. Gospod odvetnik in slavni rodoljub je poljubil med gostim grmovjem ženo našega dičnega profesorja Novaka. Nisem ju motil. Šel sem naprej in srečal sem tebe, ki misliš na boga. Jaz pa ti povem, da je bil oni razcapani potepuh najpametnejši človek med vami.«

Prišla sta na veliko ulico. Leo je v daljavi zagleda potepenca.

»Poglej ga, tam gre!« Maksim se je ves vesel nasmehnil. Čike pobira in je svoboden. Vse vas je ugnal. Iz vas vseh se je norčeval.«

»Ves razburjen si. S teboj nekaj ni v redu,« je skušal pomiritvalno vplivati nanj Leo. Pa se ni dalo. Ostra, globokorezna, sarkastična je bila vsa — njegova beseda.

»Kaj bi naj bilo z menoj? Dobre volje sem. Sprostil sem se vsega, kar me je dušilo in Mahkoti sem dal pod nos. Ali veš, kdo me je inspiriral. Včeraj popoldne sem bral v časopisu o nekem četrtsošču iz Sarajeva. Skregal se je s profesorjem in doma. Uglednih staršev sin je bil, pa je napravil neko nedolžno lumparijo, ki so mu jo strašno zamerili in ga skušali na vse načine sramotiti. Saj veš, kako je včasih pri nas. In fant je vstal, rekel svojim kolegom: »Se pet minut! Nič več ne čakam!

RAZSTAVA TISK 7.-21. OKTOBRA LJUBLJANSKI VELESEJEM

Maribor.

Sezona je minula. Mislimo namreč kopalna sezona. Suhega ter vročega vremena je konec in sedaj se zopet vrača čas, ko se bodo mogli mariborski prebivalci revanžirati za veliko pomanjkanje poletnega kopališča, katerega jim je pripravila »modra« magistratna večina. Sedaj se bodo mogli na ulicah kopati, če se sezujajo ali pa če imajo itak slabe čevlje, kajti naše ceste in ulice so že slavne postale in Maribor bo vreden naslednik nekdanje blatne Ljubljane. Večina v občinskem svetu se hvali, da je uvedla avtobusni promet, toda še večjo hvalo bi si zaslužila, če bi ob enem bila naročila »činakne«, s katerimi bi se revni ljudje lahko po ceni vozili in pa — občinski očetje k sejam! Naše ceste in ulice so v silno desolatnem stanju in to posebno od časa, odkar imamo avtobuse, oz. kar se je avtomobilizem v našem mestu razvil. Sprememba voznega sistema zahteva mnogo večjo nego cest in torej mnogo večje izdatke, ampak kaj to mar klerikalnemu referentu za občinski proračun, on se ne zveni za prah niti za blato. Za to je pri tekočem proračunu korajžno črtal par sto tisoč dinarjev pri poglavju ceste, ulice, trgi ter javni nasadi. Sezona je minula, smo rekli. Da, hvala bogu, za letos je minula in tistim, ki imajo kaj brige za javno higijeno, se je odvalil težek kamen, ko je prišel prvi jesenski dež in je nehala potreba kopanja na prostem. Kaj bo pa v prihodnjem letu, to pa še režimovce v občini ne skrbi, ker je še daleč — saj imamo, hvala bogu, projekt za novo dravsko kopališče in to je menda dovolj. Takšno je občinsko gospodarstvo pod črno-modrim režimom!

Primarij dr. Černič, specialist za kirurgijo, zopet ordinira.

Del telovad. enota »Svoboda« Maribor priredi dne 30. septembra ob 3. uri popoldne na vrtu »Ljudskega doma javni telovadni nastop. Za tem v vseh prostorih Ljudskega doma **vinjsko trgatvev z različnimi zabavami.** Vstopnina k vsej prireditvi 5 Din.

Celje.

100letnico Lea Tolstoja je celjska »Svoboda« minulo soboto proslavila nad vse veličastno. Kot uvod je bila nad vse vzorno in mirno organizirana bakljada z godbo. Ob 8. uri zvečer je pa predavatelj s. dr. Tuma iz Ljubljane pred približno 300 poslušalci v prav nazornem in jako lahko razumljivem predavanju razlagal ideje, hotenja in dela velikega ruskega pisatelja in duševnega revolucionarja Lea Tolstoja. Posebno zanimive so bile besede predavatelja tam, kjer je uprav sijajno in

karakteristično govoril o stališču Tolstoja do šole, cerkve in države. Uprav trde so bile besede, ki jih je predavatelj uporabil o sedanjem šolstvu. Nič manj pa tudi ne one, s katerimi se je dotaknil sedanjega državnega ustroja, ki je po Tolstojevem kakor tudi predavateljevem mnenju je sad in produkt nasilja in krivice. Da je predavatelj ovrget nekatera zavijanja, ki jih je serviral »Slovenec« ob priliki Tolstojeve 100letnice o stališču Tolstoja do cerkve, je rabil par originalnih citatov. S temi citati je s. dr. Tuma poslušalcem dokazal, kaj vsega so brezvestni ljudje zmožni, da pokažejo človeka takega, kakršen v resnici ni bil. Iz predavanja smo posneli, da je predavatelj prepričan, da je bil Leo Tolstoj s svojimi idejami in dejanji, ki jih je širil med ruskim mužikom, idejni predhodnik velike ruske revolucije. Leninu, pravi predavatelj, bi se ne bilo nikoli posrečilo izvršiti to, kar je izvršil, da ni bilo Tolstoja. Predavatelj je omenil, da samo s Tolstojem si je mogoče razlagati veliko in herojsko dejanje, ki ga je spontano izvršil ruski mužik, ko je odpovedal pokorščino carskemu absolutizmu, vrgel od sebe orožje in se polastil zemlje, katero je leta in leta obdeloval kot suženj. Potom poljudnih zgodbic, pripovedk itd., ki jih je trosil Tolstoj med ruskega mužika, je idejno ustvarjal one predpriprave, ki jih je rabil Lenin, da je izvedel svoje veliko dejanje. Zato so pravilne besede, ki jih je predavatelj rabil: »Ako ne bi bilo Tolstoja, ne bi bilo tudi velikega Lenina!« — Drugo, kar smo iz predavanja posneli je to, da je s. dr. Tuma prepričan, da izvira vsa veličina in ženinjalnost Tolstoja iz velike praslavske kulture ali ruskega mira. Le žal, pravi predavatelj, da se naši kulturonosci za to temo veliko premalo zanimajo. — Smrtna tišina, ki je vladala med predavanjem, je bilo dokaz, da so vsi poslušalci sledili slehri predavateljevi besedi; zato tudi ni čudno, da je žel nepopisno priznanje. — Predavanju s. dr. Tume je sledila recitacija s. Mile Klopčiča. Burno pozdravljen kot proletarski pesnik, katerega pesmi je srezko poglavarstvo ob proslavi prvega maja prepovedalo prednašati in kot svoječasni obtoženec pri velikem komunističnem procesu v Celju, nam je recitiral zgodbo o velikem zrnju in pogovor tuja z mužikom. S svojimi nepričakovano fino izbranimi besedami, nad vse ugodno zve-nečim organom in velikim čustvovanjem do stvari, katero je prednašal, si je na mah osvojil vse poslušalce. Da ob koncu njegovih recitacij ploskanja ni bilo skoraj konec, si lahko mislimo. Grajata moramo samo eno, da smo pogrešali med poslušalci mnogo naših sodrugov in njih soprog. Vemo sicer, da so nekateri bili službeno zadržani, toda o večini onih, ki so manjkali, vemo, da bi bili lahko posetili predavanje, da so si pa najbrže mislili, da se ne »splača«. Tudi tukaj bi bilo dejanje namesto besed na mestu. Zakaj brez izobrazbe in napredka ni socializma. — 3.

Povračilne znamke za kupljeno blago sprejemajo prodajalne Konzumnega društva za Slovenijo in sicer do 20. t. m.

Plesna šola »Svobode« se bo po zatrdilu društvenega vodstva pričela v sredini prihodnjega meseca. Prostor in dan bo interesentom pravočasno naznanjen.

Trbovlje.

Naša dolina je od dneva do dneva bolj tužna za rudarja, kajti TPR vsak dan z novimi metodami nastopa napram svoje-

mu delavstvu. Zadnje čase pa presega to početje TPD vse meje. Rudarji prihajajo na delo, pazniki jih pa gonijo domov z izgovorom, da ni vagonov za nakladanje premoga. To se že ponavlja celih 14 dni, tako da je velik del teh revežev prišel celo uro daleč 14krat na delo ter bil 12krat poslan domov, ne da bi dobil za to kakšno odškodnino, čeravno mu ta po zakonu pristojna. Pa kaj TPD zakon! Njeje gre samo za profit, pa če pri temu vsi rudarji in njih družine od lakote pomro. Radovedni smo, kaj k temu nečuvnemu postopanju TPD poreče rudarska oblast in drugi medodajni faktorji. Radovedni smo tudi, kako menijo klerikalci in demokrati, katerih ljudje sede v upravnem svetu TPD in kateri imajo ob vsakih volitvah toliko sladkih besed za rudarje; sedaj pa njihovi listi niti besedice ne črhnejo o tem, kar se v Trbovljah godi z rudarji. Prišel bo še čas, ko boste prišli med nas po naše glasove, katerih pa se vam ni treba veseliti, ker bomo sodili vsakega po delu, ne pa po obljubah. Rudar.

Odbor kraj. politične organizacije SSJ v Trbovljah naznanja vsemu delavstvu, da se bodo vršile diskusije vsak četrtke ob 5. uri popoldne v Delavskem domu, na katerih se bodo obravnavala vsa delavska vprašanja. Prva diskusija se bo vršila v četrtke, dne 20. septembra ob zgoraj navedeni uri. Sodrugi in sodružice, obiskujte diskusije, da boste v vsem pravočasno informirani. — Odbor.

Hrastnik.

V številki z dne 14. t. m. je »Enotnost« med drugimi napadi objavila tudi v dopisu iz Hrastnika, da je neki socialist pred leti dejal sicer v pijanem stanju: »Komuniste smo denuncirali, jih denunciramo in jih še bomo.« Pozivam dopisnika naj javno v »Enotnosti« pove z imenom onega socialista, ki je to izjavil, kajti namigovanj smo siti. Tudi nas mine potrpežljivost in bomo spregovorili. — Karl Malovrh, predsednik pol. organ. SJS za Hrastnik.

Kranj.

Tovarna gumijska »Vulkan«. Gospodje kapitalisti so si izbrali našo gorenjsko metropolo, kakor jo oni tako radi nazivajo, za najhujše izkoriščanje delavstva in za gaženje zakona za zaščito delavcev. Tako je v tovarni »Vulkan« prišla gospoda z zahtevo, da delavstvo podpisuje izjavo, da je pripravljeno delati po 14 ur na dan brez 50odstotnega povišanja za nadure. Opšti Radnički Savez se je pritožil radi tega na Delavsko zbornico. Na zahtevo Delavske zbornice je prišel v Kranj inšpektor dela g. inž. Baraga. Intervencija naše strokovne organizacije je imela uspeh, da sedaj tovarna nadure plačuje po zakonu in da se po odredbi inšpektorja dela varnostne naprave izboljšujejo. To je prvi majhen uspeh naše razredne organi-

zacije. Delavstvo v Kranju pa pozivamo, da se tesneje oklene svojih organizacij, da se bo moglo uspešno boriti tudi za večji košček kruha in za dostojnejše človeško življenje delavstva v Kranju. — Delavci in delavke, v organizacijo, na branik za svoje pravice! P.

Tržič.

V nedeljo, dne 2. septembra se je vršil pri nas javni politični shod, kateri je bil tako obiskan, kakor še tekom zadnjih let nobeden socialistični shod. Dvorana Konzumnega društva za Slovenijo je bila premajhna, vsled tega se je vršil shod na vrtu Zadravnega doma. Shodu je predsedoval s. Snol, o političnem položaju je pa poročal s. Petijan. V svojem stvarnem govoru se je dotaknil vseh vprašanj, ki so vitalnega interesa za celokupno prebivalstvo naše države, posebno pa še za delavstvo. Jasno je dokazoval naše zavzeto gospodarstvo, kakor tudi vsa vprašanja, ki bi morala biti rešena, če bi hoteli vsaj košček tega izpolniti, kar so obljubovali za časa vsakih volitev meščanske stranke. Težki udarci so padali na klerikalno stranko z ozirom na njihove obljube pred leti. Vse tiste obljube so postale ničevne, dasi bi lahko silno veliko storili, če bi bili vsaj nekoliko dosledni. Toda od obljube do dejanja je velika razlika; to se je pokazalo zlasti sedaj, ko imajo veliko priložnost, da bi svoje obljubljene zahteve izpolnili. Toda vse važnejše so strankine zadeve, kakor pa dobrobit celokupnega slovenskega naroda. Govornik se je dotaknil davčnega sistema na ročno delo. Ni res, da bi delavstvo po ostalih delih države ne plačevalo ročnega davka, temveč razlika je le v tem, da v Sloveniji davčni aparat boljše funkcionira nego po ostalih delih države. Jasno je, da mora priti čas, ko bo ta krivični davek na ročno delo odpravljen, to pa le tedaj, kadar se bo celokupno delavstvo v državi zavedalo, da je rešitev takih vprašanj mogoče doseči le potem svojih organizacij. Priti mora čas, ko bo jugoslovanski proletarijat spoznal, da v vrstah meščanske družbe za njega ni prostora. Za vsa njegova izvajanja je žel sodr. Petijan silno odobravanje. Ob koncu shoda je bila sprejeta resolucija, v kateri se izrekta sodr. Petijanu zahvala za vse dosedanje delovanje, pozivljajoč ga, da vztraja pogumno v tem boju za prosvet delavskega razreda v naši državi. Želimo, da bi našo kotlino posetili še večkrat, da tudi tukajšnje delavstvo in vsi tisti, ki jim je na srcu blagor malega človeka, spoznajo, da je le v socialistični družbi boljša bodočnost. Pripominjamo še, da bi tukajšnji klerikalni veljaki v bodoče prišli osebno na naše shode, ker nikakor ni umestno, da se skozi lince raznih hiš iz daljave opazuje potek naših zborovanj. Na ta način si bodo prihranili razne opazke, ki ne donijo baš prijetno na naslov klerikalnih velikašev, zlasti če zavzemajo v javnosti takozvana odlična mesta pri naši takozvani samoupravi.

Odvetniška pisarna dr. H. Tuma

se je preselila v hišo

Zadružne banke, Miklošičeva cesta 13/1.

Prva „Dalmatinska klet“

točijo se pristna prvovrstna vina, dnevno se pečejo morske ribe po najnižjih cenah, se priporoča

gostilna **Povodnik, Mesarska ulica 5.**

L. Mikuš, Ljubljana, Mestni trg 15

DEŽNIKI.

Na malo.
Ustanovljeno 1839.

Na veliko.
Telefon 2282.

Creppe de Chine
in foular svile od 58 Din naprej kakor tudi vsakovrstne druge svile v bogati zalogi po najnižjih cenah pri **J. Trplinu, Maribor, Glavni trg 17.**

Elektrotehnična delavnica PRATTES & TRABI,
Maribor, Vodnikov trg št. 3.

Popravlja vseli vrst električnih strojev in aparatov, novo ovijanje sezganih elektromotorjev, dynamo-strojev, transformatorjev itd. Lastna preizkuševalnica, točna in kulantna postrežba, zmerne cene, nakup in prodaja porabljenih motorjev in dynamo-strojev.

JOSIP MLINARIČ

priporočam svojo bogato zalogo galanterije, specerije, hišnih in kuhinjskih potrebščin.

Maribor, Glavni trg št. 17.

Enkratna ponudba.

Vsakdo, kdor za pol leta, t. j. za čas od 1. aprila do 30. septembra naroči ali pa obnovi naročnino za Radiowelt, dobi po svoji volji eno izmed tukaj navedenih treh knjig od Hans Günther u. Dr. P. Stuker in sicer: Radioexperimente, Mk 3.80; Radio-technisches Lexikon, Mk 3.60; Wo steckt der Fehler? Mk 4.— zastoj. Naročite se še danes! Samo oni abonenti imajo pravico do premije, ki pošljejo naročnino do 10. IV. in 1 S (šiling) za pošto in zavojnino.

I. MARIBORSKA DELAVSKA PEKARNA R. Z. Z. O. Z.

Ustan. 1898 **MARIBOR, TRŽAŠKA CESTA ŠTEV. 36-38** Telefon 324

Prodajalnice v Slomškovi ulici št. 2 in na Glavnemu trgu št. 18

Moderno in higiensko urejena pekarna. — Priporočamo vsem organiziranim delavcem in delavkam naše okusno pečivo v polni teži. Ozirajte se pri zahtevanju pečiva iz Delavske pekarnice pri vseh prodajalnicah pečiva na **zavarovalno znamko D. P.**

Ali ste že krili?
svoje potrebe v tiskovinah ■

Dobavljamo vse tiskovine v prvovrstni izpeljavi in po najnižjih cenah za vsa društva, industrijo, trgovine, pisarne itd.

Ljudska tiskarna d. d.
Maribor, Sodna ulica št. 20

RESTAVRACIJA BAVARSKI DVOR
LJUBLJANA, DUNAJSKA CESTA ŠT. 31

priporoča se za obilen obisk.

Točijo se prvovrstna dalmatinska, štajerska in dolenska vina po najnižjih cenah. — Mrzla in topla jedila ob vsakem času.

Vsaki dan sveže pivo v sodčkih!